

בש"פ 4690/16 - אחמד גראבא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בירושלים

בש"פ 4690/16 - א'

כבוד הרשמת ליאת בנמלך
אחמד גראבא

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה להארכת מועד

החלטה

1. בפניי בקשה להארכת מועד להגשת בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 29.12.2015. פסק הדין עליו מעוניין המבקש להשיג ניתן בערעור אותו הגישו המבקש וח.ג.א.מ.ל עבודות פיתוח (1996) בע"מ, חברה אשר המבקש היה מנהלה (להלן: החברה), על גזר דין של בית משפט השלום בנצרת מיום 15.7.2015, לאחר שהורשעו, על פי הודאתם, בעבירות לפי פקודת מס הכנסה (נוסח חדש), תשכ"א-1961. בגזר הדין הוטל על החברה קנס בסך של 10,000 ש"ח ועל המבקש נגזרו שבעה חודשי מאסר בפועל, עונשי מאסר מותנים וקנס בסך של 40,000 ש"ח.

בפסק דינו של בית המשפט המחוזי נדחה הערעור אותו הגישה החברה (לבקשתה), ובנוגע למבקש הגיעו הצדדים, בהמלצת המותב, להסדר לפיו תקופת המאסר בפועל שהושתה על המבקש תופחת לששה חודשים. כן נקבע כי המבקש יתייצב לריצוי מאסרו ביום 1.2.2016.

מועד תחילת ריצוי עונש המאסר נדחה לבקשת המבקש פעמיים, נוכח טענתו כי הוא נדרש לבצע בדיקות רפואיות.

עמוד 1

תחילה נדחה המועד ליום 3.4.2016 (החלטה מיום 26.1.2016), ולאחר מכן נדחה המועד ליום 15.6.2016 (החלטה מיום 29.3.2016). להשלמת התמונה יצוין כי ביום 18.5.2016 הגיש המבקש "בקשה לחלופת מעצר" בה עתר לכך שבית המשפט יורה על מעצר בית או עבודות שירות חלף המאסר בפועל שהושת עליו, בין היתר נוכח מצבו הרפואי. בקשה זו נדחתה בהחלטה מיום 19.5.2016, משנקבע כי "פסק הדין הינו חלוט ואין בסמכותנו לערוך בו שינויים".

2. ביום 9.6.2016 הגיש המבקש את הבקשה שבפניי, בה הוא עותר למתן ארכה להגשת הליך ערעורי על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 29.12.2015. לצד בקשת הארכה הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין.

בתגובה אותה הגישה המשיבה אתמול, 13.6.2016, הודיעה היא על התנגדותה לבקשה.

3. לאחר שעייתי בטיעוני הצדדים ובכל החומר שבפניי הגעתי לכלל מסקנה כי אין מקום להיעתר לבקשה למתן ארכה להגשת הליך ערעורי.

כעולה מן ההשתלשלות המתוארת בקשת הארכה הוגשה כארבעה חודשים לאחר שהמועד להגשת ההליך הערעורי חלף. דהיינו - מדובר באיחור ממושך, המציב בפני המבקש משוכה משמעותית.

הטעם אשר בשלו נמנע לטענת המבקש להגיש את ההליך הערעורי במועדו הוא מצבו הרפואי, והמצב הקשה בו היה נתון בעקבות פסק הדין אשר ניתן בעניינו. לתמיכה בטענה זו צורף תיעוד רפואי הכולל הפניה לבדיקה מיום 30.5.2016 וסיכום אשפוז מאפריל 2016.

איני סבורה כי הטענה כפי שהועלתה וכי התיעוד אשר צורף מבססים "טעם ממשי המניח את הדעת" לאיחור הממושך בהגשת ההליך. בין היתר אציין כי הבקשה אינה נתמכת בתצהיר, כי התיעוד אשר צורף אינו מבסס את הטענה כי לא היה בידי המבקש - אשר היה מיוצג בהליך קמא והמיוצג בהליך זה - להגיש את ההליך הערעורי במועד וכי הטענה לפיה מצבו הרפואי של המבקש "הולך ומתדרדר" נטענה ללא פירוט הולם (כך למשל לא הובהר מתי החלה אותה התדרדרות נטענת). גם הטענה לפיה המבקש "נכנס לתקופה קשה מאוד" נטענה ללא פירוט וללא תיעוד בעניין. יוזכר בהקשר זה כי ביום 26.1.2016 הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר, ולא הובהר על ידו מה מנע ממנו להגיש באותו מועד וטרם חלוף המועד להגשת ההליך הערעורי, את ההליך הערעורי עצמו או למצער בקשה למתן ארכה להגשתו (ועוד יוזכר כי בקשה נוספת לעיכוב ביצוע הוגשה בידי המבקש בסוף חודש מרץ 2016). כלומר המבקש בחר לפסוע בנתיב של בקשות לעיכוב ביצוע גזר הדין, ופנה לערכאת הערעור רק ביום 9.6.2016 - למעלה מארבעה חודשים לאחר שהגיש את בקשתו הראשונה לעיכוב ביצוע עונש המאסר (השוו בש"פ 660/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (31.1.2016) (להלן: עניין פלוני)).

עוד אוסיף כי ככל שטענת המבקש היא כי ההתדרדרות במצבו הרפואי חלה לאחרונה, לאחר שהמועד להגשת ההליך הערעורי חלף, המסקנה לפיה המבקש לא הוכיח קיומו של טעם ממשי המניח את הדעת המצדיק מתן ארכה, עומדת בעינה ובמשנה תוקף. אפנה בהקשר זה להחלטה בבש"פ 9090/15 פלוני נ' מדינת ישראל (21.1.2016) בה עמדתי על אופן הבחינה של בקשות הכוללות טענות כגון דא. באותו עניין ציינתי כי:

"[ח]לופ המועד להגשת הערעור משנה את נקודת האיזון. נסיבות החיים הן כידוע דינאמיות ומתן אפשרות להעלות בכל שלב טענות חדשות הנשענות על נסיבות המאחרות לגזר הדין ולתקופת הערעור עליו, תיפגע באופן ניכר בעקרונות הוודאות והסופיות עליהם נשענת שיטתנו המשפטית. על כן, כמדיניות משפטית בקשת ארכה המבוססת על נסיבות מאחרות כאמור יש לבחון מתוך גישה מצמצמת, וככלל, ולמעט מקרים חריגים ביותר, לא יהא בנסיבות מאחרות אשר התרחשו לאחר שהמועד להגשת הערעור חלף כדי להצדיק מתן ארכה, ויש לנתב את הטענות בעניין לאפיקים אחרים, בהתאם להוראות הדין" (פסקה 2 להחלטה. כן ראו פסק הדין בערעור על אותה החלטה, עניין פלוני, פסקה 9).

4. לכל האמור לעיל יש להוסיף כי על פני הדברים סיכויי ההליך אינם תומכים בהיעתרות לבקשה. המבקש טוען בבקשתו כי העונש שהושת עליו חורג לחומרה באופן משמעותי ממדיניות הענישה המקובלת, אולם מעבר למשוכה הניצבת בפני בעל דין המבקש להשיג ב"גלגול שלישי" על חומרת העונש שהושת עליו, המבקש התעלם בבקשתו מכך שגזר דין עליו מעוניין הוא להשיג ניתן לאחר שהצדדים הגיעו להסדר מוסכם בעניין. על יסוד נתון זה קיים קושי בטענותיו כעת כי יש להתערב בגזר הדין.

נוכח משקלם המצטבר של כל הטעמים המפורטים לעיל, הבקשה להארכת מועד נדחית (וממילא נשמטת הקרקע תחת בקשתו של המבקש לעיכוב ביצוע עונש המאסר, אותה צירף כאמור לבקשתו להארכת מועד).

ההחלטה תומצא לצדדים ללא דיחוי, באמצעות הפקסימיליה.

ניתנה היום, ח' בסיון התשע"ו (14.6.2016).

ליאת בנמלך
ר ש מ ת